

KODEX CRIMINAL COMPLIANCE PROGRAMU

COOP družstvo HB

se sídlem U Rajske zahrady 1912/3, 13000 Praha 3 – Žižkov, zapsané v obchodním rejstříku
vedeném Městským soudem v Praze, oddíl Dr, vložka 8053, IČ: 00032115

VYBRANÉ TRESTNÉ ČINY

1 ÚVOD

Cílem tohoto dokumentu je na jednom místě vybranými trestnými činy, které byly vyhodnoceny jako nejvíce rizikové z pohledu postavení a činnosti COOP družstva HB tak, aby jednotlivé dotčené osoby tyto trestné činy znaly, ale především správně porozuměly jejich skutkovým podstatám a byly tak schopné se v rámci své činnosti vyvarovat spáchání takového trestného činu. Povinnost seznámit se a dodržovat, respektive vyvarovat se jednání naplňující znaky jiných trestných činů, není tímto dotčena. Dokument se vztahuje na všechny dotčené osoby.

2 ZÁKLADNÍ PRÁVNÍ PŘEDPISY

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění (dále jen „**trestní zákoník**“).

Zákon č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v platném znění (dále jen „**zákon o trestní odpovědnosti právnických osob**“).

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), v platném znění (dále jen „**trestní řád**“).

Veškeré prováděcí předpisy k uvedeným zákonům, a související předpisy.

Odkazované právní předpisy jsou v platném znění v celém rozsahu přístupné na webových stránkách

<http://portal.gov.cz/app/zakony/?path=/portal/obcan/>

3 ÚVOD

Právnické osobě, a tedy i družstvu mohou být přičteny v zásadě veškeré trestné činy uvedené v trestním zákoníku, s výjimkou trestných činů zabití (§ 141 trestního zákoníku), vraždy novorozeného dítěte matkou (§ 142 trestního zákoníku), účasti na sebevraždě (§ 144 trestního zákoníku), rvačky (§ 158 trestního zákoníku), soulože mezi příbuznými (§ 188 trestního zákoníku), dvojího manželství (§ 194 trestního zákoníku), opuštění dítěte nebo svěřené osoby (§ 195 trestního zákoníku), zanedbání povinné výživy (§ 196 trestního zákoníku), týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 trestního zákoníku), porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 trestního zákoníku, vlastizrady (§ 309 trestního zákoníku), zneužití zastupování státu a mezinárodní organizace (§ 315 trestního zákoníku), spolupráce s nepřitelem (§ 319 trestního zákoníku), válečné zrady (§ 320 trestního zákoníku), služby v cizích ozbrojených silách (§ 321 trestního zákoníku), osvobození vězně (§ 338 trestního zákoníku), násilného překročení státní hranice (§ 339 trestního zákoníku), vzpoury vězňů (§ 344 trestního zákoníku), nebezpečného pronásledování (§ 354 trestního zákoníku), opilství (§ 360 trestního zákoníku), proti branné povinnosti uvedených ve zvláštní části hlavě jedenácté trestního zákoníku, vojenských uvedených ve zvláštní části hlavě dvanácté trestního zákoníku a použití zakázaného bojového prostředku a nedovoleného vedení boje (§ 411 trestního zákoníku).

Nejvíce relevantní z pohledu činnosti družstva a specifického postavení se rozdělují do následujících skupin:

- **Korupční trestné činy**
- **Trestné činy proti majetku a hospodářské trestné činy**
- **Další vybrané trestné činy**

4 KORUPČNÍ TRESTNÉ ČINY

V trestním zákoníku je několik trestných činů, které je možné označit za korupční. Primárně jsou korupční tyto tři trestné činy, které jsou upraveny v ustanoveních §§ 331 až 334 trestního zákoníku:

4.1 Přijetí úplatku (§ 331 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku)

Tento trestný čin spáchá ten, kdo

- sám nebo prostřednictvím jiného v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu pro sebe nebo pro jiného přijme nebo si dá slíbit úplatek, nebo kdo sám nebo prostřednictvím jiného v souvislosti s podnikáním svým nebo jiného pro sebe nebo pro jiného přijme nebo si dá slíbit úplatek;
- za okolností uvedených v předchozí odrážce úplatek žádá.

Chráněn je zde zájem na řádném, nestranném a zákonném obstarávání věcí obecného zájmu, tedy na ochraně čistoty veřejného života a zájem na ochraně podnikatelských vztahů před korupcí.¹

4.2 Podplacení (§ 332 odst. 1 trestního zákoníku)

Tento trestný čin spáchá ten, kdo

- jinému nebo pro jiného v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek, nebo kdo jinému nebo pro jiného v souvislosti s podnikáním svým nebo jiného poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek.

Také zde je chráněn zájem na řádném, nestranném, nezištném a zákonném obstarávání věcí obecného zájmu, tedy na ochraně čistoty veřejného života, a zájem na ochraně podnikatelských vztahů před korupcí.²

4.3 Nepřímé úplatkářství (§ 333 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku)

Trestný čin spáchá ten, kdo

- žádá, dá si slíbit nebo přijme úplatek za to, že bude svým vlivem nebo prostřednictvím jiného působit na výkon pravomoci úřední osoby, nebo za to, že tak již učinil.

nebo ten, kdo

- z důvodu uvedeného v předchozí odrážce jinému poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek.

Stejně jako u předchozích dvou trestných činů se i zde chrání zájem na řádném, nestranném a zákonném obstarávání věcí obecného zájmu, tedy na ochraně čistoty veřejného života. Rozdílem však je, že tento trestný čin postihuje úplatnou intervenci působící výlučně na výkon pravomoci úřední osoby, nestačí tedy působení pouze na osobu obstarávající věci obecného zájmu.³

4.4 Upozornění ke korupčním trestným činům

V rámci trestní odpovědnosti a trestního postihu je tedy nutné rozlišovat korupční jednání:

- „ve věcech obecného zájmu“ (zejména v souvislosti s jednáním tzv. úředních osob), a/nebo
- „v souvislosti s podnikáním“ ve vztahu k obchodním parterům a dalším osobám

Ustanovení § 334 trestního zákoníku **Společné ustanovení** ke korupčním trestným činům obsahuje výklad některých pojmů:

Úplatkem se rozumí neoprávněná výhoda spočívající v přímém majetkovém obohacení nebo jiném zvýhodnění, které se dostává nebo má dostat uplácené osobě nebo s jejím souhlasem jiné osobě a na kterou není nárok. Zpravidla jde o zvýhodnění, které se dostává uplácenému nebo s jeho souhlasem jiné osobě, spočívající zejména v přímém majetkovém prospěchu, např. finančním nebo materiálním. Může však jít i o výhodu jiného druhu, např. protislužbu. Důležité je, že z hlediska naplnění tohoto znaku **není rozhodující výše úplatku**, když zákon nestanoví žádnou hodnotovou hranici. Výši úplatku je třeba hodnotit v souvislosti s dalšími okolnostmi, které určují společenskou škodlivost činu. V oblasti výkonu státní moci a správy však nelze tolerovat zásadně žádné úplatky, a to ani nepatrné hodnoty. **Úplatkem může být i tzv. sponzorský dar.**

¹ RIZMAN, Stanislav. § 331 [Přijetí úplatku]. In: ŠÁMAL, Pavel, GŘIVNA, Tomáš, HERCZEG, Jiří, KRATOCHVÍL, Vladimír, PÚRY, František, RIZMAN, Stanislav, ŠÁMALOVÁ, Milada, VÁLKOVÁ, Helena, VANDUCHOVÁ, Marie. Trestní zákoník (EVK). 2.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2012, s. 3160.

² Tamtéž, komentář k § 332 [Podplacení].

³ Tamtéž, komentář k § 333 [Nepřímé úplatkářství].

Úřední osobou je:

- soudce, státní zástupce, prezident České republiky, poslanec nebo senátor Parlamentu České republiky, člen vlády České republiky nebo jiná osoba zastávající funkci v jiném orgánu veřejné moci, člen zastupitelstva nebo odpovědný úředník územní samosprávy, orgánu státní správy nebo jiného orgánu veřejné moci, příslušník ozbrojených sil nebo bezpečnostního sboru nebo strážník obecní policie, soudní exekutor při výkonu exekuční činnosti a při činnostech vykonávaných z pověření soudu nebo státního zástupce, notář při provádění úkonů v řízení o dědictví jako soudní komisař, finanční arbitr a jeho zástupce, fyzická osoba, která byla ustanovena lesní stráží, stráží přírody, mysliveckou stráží nebo rybářskou stráží, pokud plní úkoly státu nebo společnosti a používá při tom svěřené pravomoci pro plnění těchto úkolů (§ 127 odst. 1 trestního zákoníku).⁴
- pro výše uvedené korupční trestné činy je pak úřední osobou také jakákoli osoba zastávající funkci v zákonodárném orgánu, soudním orgánu nebo v jiném orgánu veřejné moci cizího státu, zastávající funkci nebo zaměstnaná nebo pracující v mezinárodním soudním orgánu, zastávající funkci nebo zaměstnaná nebo pracující v mezinárodní nebo nadnárodní organizaci vytvořené státy nebo jinými subjekty mezinárodního práva veřejného nebo v jejím orgánu nebo instituci, nebo zastávající funkci v podnikající právnické osobě, v níž má rozhodující vliv Česká republika nebo cizí stát, pokud je s výkonem takové funkce, zaměstnání nebo práce spojena pravomoc při obstarávání věcí obecného zájmu a trestný čin byl spáchán v souvislosti s touto pravomocí.

Obstarávání věcí obecného zájmu je činnost, která souvisí s plněním úkolů týkajících se věcí obecného zájmu, tedy nejen rozhodování orgánů státní moci a správy, ale i jiná činnost při uspokojování zájmů občanů a právnických osob v oblasti materiálních, sociálních, kulturních a jiných potřeb. Za **obstarávání věcí obecného zájmu** se považuje též zachovávání povinnosti uložené právním předpisem nebo smluvně převzaté, jejímž účelem je zajistit, aby v obchodních vztazích nedocházelo k poškozování nebo bezdůvodnému zvýhodňování účastníků těchto vztahů nebo osob, které jejich jménem jednájí.

Mezi korupční trestné činy jsou řazeny také některé další trestné činy (především trestné činy související s veřejnými zakázkami), které jsou však v tomto dokumentu uvedeny až v následujících oblastech.

5 TRESTNÉ ČINY PROTI MAJETKU A HOSPODÁŘSKÉ TRESTNÉ ČINY

5.1 Krádež (§ 205 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a k tomu ještě splní jednu z následujících podmínek
 - a) způsobí tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou (tj. nejméně 5.000,- Kč),
 - b) čin spáchá vloupáním (tím se rozumí vniknutí do uzavřeného prostoru listí, nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly),
 - c) bezprostředně po činu se pokusí uchovat si věc násilím nebo pohrůzkou bezprostředního násilí,
 - d) čin spáchá na věci, kterou má jiný na sobě nebo při sobě, nebo
 - e) čin spáchá na území, na němž je prováděna nebo byla provedena evakuace osob.

Trestný čin Krádež dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku pak spáchá ten,

- kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán. Zde je tedy přísněji postihován pachatel, který se dopustil recidivy trestného činu krádeže nebo obdobného trestného činu, přičemž vedle této recidivy, vázané na odsouzení nebo potrestání v době posledních tří let před spácháním činu, se nevyžaduje splnění žádné další podmínky, tj. ani způsobení škody na cizím majetku nikoli nepatrné (tj. nejméně 5.000,- Kč).

⁴ Dle § 127 odst. 2 trestního zákoníku platí, že: „K trestní odpovědnosti a ochraně úřední osoby se podle jednotlivých ustanovení trestního zákona vyžaduje, aby trestný čin byl spáchán v souvislosti s její pravomocí a odpovědností.“ Ustanovení § 127 odst. 3 trestního zákoníku zase uvádí, že: „Úřední osoba cizího státu nebo mezinárodní organizace se za podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2 považuje za úřední osobu podle trestního zákona, pokud tak stanoví mezinárodní smlouva nebo pokud se souhlasem orgánů České republiky působí na jejím území; tento souhlas se nevyžaduje, jde-li o úřední osobu mezinárodního trestního soudu, mezinárodního trestního tribunálu, popřípadě obdobného mezinárodního soudního orgánu, které splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 písm. a) zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.“

Tímto trestným činem je chráněno především vlastnictví věci, dále i držba věci, ale i jen faktické držení věci.

Přisvojením cizí věci se rozumí získání možnosti trvalé dispozice s cizí věcí. *Pachatel si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, jestliže věc odejme z dispozice vlastníka, oprávněného držitele nebo i faktického držitele a jestliže si tak zjedná možnost s věcí trvale nakládat podle své vůle sám (pachatelství) nebo zjedná takovou možnost společně s dalšími osobami buď jenom sobě, nebo jenom další osobě či osobám anebo sobě i dalším osobám (spolupachatelství). U drobných věcí postačí, že je pachatel vezme do kapsy nebo do tašky anebo schová. U větších věcí bude zmocnění se věci záležet v jejím odnesení nebo odvezení.*⁵

5.2 Podvod (§ 209 odst. 1 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou (tj. škoda dosahující částky nejméně 5 000 Kč).

Chráněn je zde cizí majetek. Ochrana majetkových práv se poskytuje bez ohledu na druh a formu vlastnictví.

Omyl je rozpor mezi představou a skutečností. O omyl půjde i tehdy, když podváděná osoba nemá o důležité okolnosti žádnou představu nebo se domnívá, že se nemá čeho obávat. Uvedením v omyl je jednání, kterým pachatel předstírá okolnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci. Při využití omylu jiného pachatel sám k vyvolání omylu nepřispěl, ale po poznání omylu jiného a v příčinném vztahu k němu jednal tak, aby ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatil. Podstatné skutečnosti zamlčí ten, kdo neuvede při svém podvodném jednání jakékoli skutečnosti, které jsou rozhodující nebo zásadní (tj. podstatné) pro rozhodnutí poškozeného, popř. jiné podváděné osoby, tj. takové skutečnosti, které by vedly, pokud by byly druhé straně známy, k tomu, že k vydání věci, nebo jinému plnění (tzv. majetkové dispozici) by nedošlo, anebo by sice došlo, ale za podstatně méně výhodnějších podmínek pro tu stranu, která tyto skutečnosti zamlčela nebo v jejíž prospěch byly zamlčeny. **Obohacením** se rozumí neoprávněné rozmnožení majetku a nemusí se shodovat se škodou, která je způsobena poškozenému, tj. může být menší, ale i větší než způsobená škoda.⁶

5.3 Pojistný podvod (§ 210 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- uvede nepravdivé nebo hrubě zkrácené údaje nebo podstatné údaje zamlčí
 - a) v souvislosti s uzavíráním nebo změnou pojistné smlouvy,
 - b) v souvislosti s likvidací pojistné události, nebo
 - c) při uplatnění práva na plnění z pojištění nebo jiné obdobné plnění.

nebo ten, kdo

- v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch vyvolá nebo předstírá událost, s níž je spojeno právo na plnění z pojištění nebo jiné obdobné plnění, nebo stav vyvolaný pojistnou událostí udržuje, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou (tj. škoda nejméně ve výši 5 000 Kč).

Podobně jako u podvodu se i zde chrání cizí majetek, ale trestněprávní ochrana se tu poskytuje majetkovým právům a vztahům v užším rozsahu, a to jen pokud jde o taková práva a vztahy týkající se tzv. soukromého pojištění, které je zásadně vázáno na pojistné smlouvy, a plnění na základě něho poskytované, včetně jiných obdobných plnění.⁷

5.4 Úvěrový podvod (§ 211 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- při sjednávání úvěrové smlouvy nebo při čerpání úvěru uvede nepravdivé nebo hrubě zkrácené údaje nebo podstatné údaje zamlčí

⁵ Tamtéž, komentář k § 205 [Krádež].

⁶ Tamtéž, komentář k § 209 [Podvod].

⁷ Tamtéž, komentář § 210 [Pojistný podvod].

nebo ten, kdo

- bez souhlasu věřitele, v nikoli malém rozsahu (tj. ve výši nejméně 25 000 Kč), použije prostředky získané účelovým úvěrem na jiný než určený účel.

Také zde se chrání cizí majetek, ale trestněprávní ochrana se tu poskytuje majetkovým právům a vztahům v užším rozsahu sjednávání úvěrových smluv, jakož i jejich účelovému určení, a proto v konečném důsledku chrání i cizí majetek v oblasti úvěrování.⁸

5.5 Poškození věřitele (§ 222 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- byť i jen částečně, zmaří uspokojení svého věřitele tím, že

- a) zničí, poškodí, zatají, zcizí, učiní neupotřebitelnou, nebo odstraní, byť i jen část svého majetku,
 - b) postoupí svou pohledávku, anebo převezme dluh jiného,
 - c) zatíží věc, která je předmětem závazku, nebo ji pronajme,
 - d) předstírá nebo uzná neexistující právo nebo závazek,
 - e) předstírá nebo uzná právo nebo závazek ve větším rozsahu, než odpovídá skutečnosti,
 - f) předstírá splnění závazku, nebo
 - g) předstírá úpadek nebo svůj majetek jinak zdánlivě zmenšuje nebo předstírá jeho zánik,
- a způsobí tím na cizím majetku škodu nikoli malou (tj. nejméně 25.000,- Kč)

nebo ten, kdo

- byť i jen částečně, zmaří uspokojení věřitele jiné osoby tím, že

- a) zničí, poškodí, zatají, zcizí, učiní neupotřebitelnou nebo odstraní, byť i jen část majetku dlužníka, nebo
 - b) k majetku dlužníka uplatní neexistující právo nebo pohledávku nebo existující právo nebo pohledávku ve vyšší hodnotě či lepším pořadí, než jaké má,
- a způsobí tím na cizím majetku škodu nikoli malou.

Tímto trestným činem se chrání především majetková práva věřitelů. Jsou zde dvě samostatné skutkové podstaty. První z nich (viz první odrážka) se týká poškození vlastního věřitele a druhá pak poškození cizího věřitele.

O **zmaření uspokojení pohledávky věřitele** jde tehdy, pokud jednáním vůči svému majetku (majetku dlužníka) některou z výše uvedených forem je způsoben stav, v jehož důsledku věřitel nemůže ani částečně dosáhnout uspokojení své pohledávky. Uspokojení pohledávky věřitele je **částečně zmařeno**, pokud uvedeným jednáním je jen omezena tato možnost a věřitel v důsledku toho nedosáhne úplného uspokojení své pohledávky, kterého by jinak dosáhl, kdyby zde nebylo mařícího jednání pachatele. **Uspokojením pohledávky věřitele** se rozumí poskytnutí takového plnění ve prospěch věřitele, které je obsahem závazkového právního vztahu mezi ním a dlužníkem podle důvodu vzniku tohoto vztahu (např. zaplacení kupní ceny). Předpokladem tedy je, že je pohledávka věřitele již splatná.⁹

5.6 Zvýhodnění věřitele (§ 223 odst. 1 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- jako dlužník, který je v úpadku, zmaří, byť i jen částečně, uspokojení svého věřitele zvýhodněním jiného věřitele, a způsobí tím na cizím majetku škodu nikoli malou (nejméně 25.000,- Kč).

⁸ Tamtéž, komentář § 211 [Úvěrový podvod].

⁹ Tamtéž, komentář § 222 [Poškození věřitele].

U tohoto trestného činu je objektem také ochrana majetkových práv věřitelů. Oproti trestnému činu poškození věřitele dle § 222 trestního zákoníku se zde nemění celkový stav majetku pachatele použitelného k uspokojení věřitelů (reálně ani fiktivně), ale majetek dlužníka je použit k uspokojení věřitelů nerovnoměrně.

Zmařením se rozumí nemožnost poškozeného věřitele ani částečně dosáhnout uspokojení své pohledávky z majetku dlužníka. **Částečné zmaření** pak spočívá v tom, že věřitel nemůže dosáhnout uspokojení své pohledávky v tom rozsahu, kterého by jinak dosáhl při poměrném a rovnoměrném uspokojení všech věřitelů bez zvýhodnění některého z nich. **Uspokojením věřitele** se má na mysli poskytnutí takového plnění ve prospěch věřitele, které je obsahem závazkového právního vztahu mezi ním a dlužníkem podle důvodu vzniku tohoto vztahu (např. zaplacení kupní ceny). **Zvýhodnění věřitele** spočívá v tom, že se mu na úkor ostatních věřitelů (též dlužníka) dostane od dlužníka, který je v úpadku, vyššího plnění neodpovídajícího zásadě poměrného a rovnoměrného uspokojení, a to na úkor ostatních věřitelů téhož dlužníka.¹⁰

K pojmu úpadku viz níže.

5.7 Způsobení úpadku (§ 224 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- byť i z hrubé nedbalosti, si přivodí úpadek tím, že

- a) činí vydání hrubě nepřiměřená svým majetkovým poměrům,
- b) spravuje svůj majetek způsobem, který neodpovídá zákonem mu uloženým nebo smluvně převzatým povinnostem nebo je s nimi v hrubém nepoměru,
- c) užívá poskytnutý úvěr v rozporu nebo hrubém nepoměru s jeho účelem,
- d) poskytuje ze svého majetku půjčky nebo úvěry jiným osobám, ač to je v hrubém nepoměru k jeho majetkovým poměrům, nebo
- e) učiní nad rámec obvyklého podnikatelského rizika obchod nebo operaci, která nenáleží k jeho pravidelné podnikatelské činnosti nebo je v hrubém nepoměru k jeho majetkovým poměrům,

nebo ten, kdo

- byť i z hrubé nedbalosti, přijme nový závazek nebo zřídí zástavu, ač ví, že je v úpadku, a tím zhorší postavení dosavadních věřitelů.

Také tímto trestným činem se chrání především majetková práva věřitelů. Konkrétně jde o ochranu před potenciálním nebezpečím vyplývajícím ze stavu úpadku dlužníka, v němž hrozí, že bude zmařeno uspokojení pohledávek nových i původních věřitelů.

Pojem úpadku definuje zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon). Dle tohoto zákona je dlužník v úpadku, pokud je **v platební neschopnosti**, protože má více věřitelů, peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a tyto závazky není schopen plnit¹¹. Dále je dlužník v úpadku, pokud je **předlužen**, je-li právnickou osobou nebo fyzickou osobou-podnikatelem, tj. takový dlužník má více věřitelů a souhrn jeho závazků převyšuje hodnotu jeho majetku. Při stanovení hodnoty dlužníkovy majetku se přihlíží také k další správě jeho majetku, případně k dalšímu provozování jeho podniku, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník bude moci pokračovat ve správě majetku nebo v provozu podniku.

Jsou zde dvě samostatné skutkové podstaty a pro obě je charakteristický stav úpadku pachatele. Liší se ale v tom, že zatímco u první z nich se do tohoto stavu pachatel dostane některým z taxativně vyjmenovaných

¹⁰ Tamtéž, komentář § 223 [Zvýhodnění věřitele].

¹¹ Insolvenční zákon v § 3 odst. 2 stanoví:

„Má se za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže

a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo

b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo

c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo

d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.“

Přesto, že je dána tato domněnka platební neschopnosti dlužníka, v trestním řízení je třeba i tuto skutečnost dokazovat.

jednání uvedených výše pod písmeny a) až e), u druhé z nich pachatel jedná za stavu, kdy už v úpadku je, přičemž nerozhoduje, jak se dostal do tohoto stavu.

Přivodit si úpadek znamená, že pachatel, který je dlužníkem (resp. jedná za dlužníka) a dosud nebyl v úpadku, si úmyslně nebo z hrubé nedbalosti počíná ve vztahu ke svému majetku některým z dále popsanych způsobů a v příčinné souvislosti s tím se dostane do stavu platební neschopnosti nebo předlužení.

Zhoršení postavení dosavadních věřitelů dlužníka, který je v úpadku pak ve smyslu druhé skutkové podstaty tohoto trestného činu znamená, že v příčinné souvislosti s přijetím nového závazku nebo se zřízením zástavy dlužníkem nebudou uspokojeny jejich pohledávky buď vůbec, nebo budou uspokojeny jen v nižším rozsahu, než jak by tomu bylo, kdyby dlužník v úpadku nepřijímal nový závazek nebo nezřídil zástavu.¹²

K pojmu hrubé nedbalosti viz výše.

5.8 Neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací (§ 230 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- překoná bezpečnostní opatření, a tím neoprávněně získá přístup k počítačovému systému nebo k jeho části

nebo ten, kdo

- získá přístup k počítačovému systému nebo k nosiči informací a
 - a) neoprávněně užije data uložená v počítačovém systému nebo na nosiči informací,
 - b) data uložená v počítačovém systému nebo na nosiči informací neoprávněně vymaže nebo jinak zničí, poškodí, změní, potlačí, sníží jejich kvalitu nebo je učiní neupotřebitelnými,
 - c) padělá nebo pozmění data uložená v počítačovém systému nebo na nosiči informací tak, aby byla považována za pravá nebo podle nich bylo jednáno tak, jako by to byla data pravá, bez ohledu na to, zda jsou tato data přímo čitelná a srozumitelná, nebo
 - d) neoprávněně vloží data do počítačového systému nebo na nosič informací nebo učiní jiný zásah do programového nebo technického vybavení počítače nebo jiného technického zařízení pro zpracování dat.

V první odrážce je chráněna důvěrnost počítačových dat a počítačového systému (jejich části). Počítačový systém je zde chráněn před ohrožením jeho bezpečnosti. Teprve sekundárně jsou chráněny integrita a dostupnost počítačových dat a systémů. Naopak v druhé odrážce jsou primárně chráněny integrita a dostupnost počítačových dat a systémů. Ochrana je zde poskytována počítačovým datům a počítačovým programům před neoprávněnými zásahy, které mohou mít vliv na existenci, kvalitu, správnost dat, a konečně chrání před neoprávněným užíváním uložených počítačových dat.¹³

5.9 Opatření a přechovávání přístupového zařízení a hesla k počítačovému systému a jiných takových dat (§ 231 odst. 1 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- v úmyslu spáchat trestný čin porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odst. 1 písm. b), c) trestního zákoníku nebo trestný čin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 1, 2 trestního zákoníku vyrobí, uvede do oběhu, doveze, vyveze, proveze, nabízí, zprostředkuje, prodá nebo jinak zpřístupní, sobě nebo jinému opatří nebo přechovává
 - zařízení nebo jeho součást, postup, nástroj nebo jakýkoli jiný prostředek, včetně počítačového programu, vytvořený nebo přizpůsobený k neoprávněnému přístupu do sítě elektronických komunikací, k počítačovému systému nebo k jeho části, nebo

¹² PÚRY, František. § 224 [Způsobení úpadku]. In: ŠÁMAL, Pavel, GRIVNA, Tomáš, HERCZEG, Jiří, KRATOCHVÍL, Vladimír, PÚRY, František, RIZMAN, Stanislav, ŠÁMALOVÁ, Milada, VÁLKOVÁ, Helena, VANDUCHOVÁ, Marie. Trestní zákoník (EVK). 2.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2012, s. 2243.

¹³ Tamtéž, komentář k § 230 [Neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací].

- počítačové heslo, přístupový kód, data, postup nebo jakýkoli jiný podobný prostředek, pomocí něhož lze získat přístup k počítačovému systému nebo jeho části.

Tímto trestným činem je chráněn zájem na ochraně společnosti a osob před možným ohrožením vyplývajícím z nekontrolovaného opatření a přechovávání zařízení, nástrojů a prostředků, jež primárně slouží ke spáchání trestných činů porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odst. 1 písm. b), c) trestního zákoníku nebo neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 1, 2 trestního zákoníku.¹⁴

5.10 Poškození záznamu v počítačovém systému a na nosiči informací a zásah do vybavení počítače z nedbalosti (§ 232 odst. 1 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- z hrubé nedbalosti porušením povinnosti vyplývající ze zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uložené podle zákona nebo smluvně převzaté
 - data uložená v počítačovém systému nebo na nosiči informací zničí, poškodí, pozmění nebo učiní neupotřebitelnými, nebo
 - učiní zásah do technického nebo programového vybavení počítače nebo jiného technického zařízení pro zpracování dat.

a tím způsobí na cizím majetku značnou škodu (tj. škodu ve výši nejméně 500.000,- Kč).

Chráněna je zde ochrana dat a technického či programového vybavení počítače (jiného technického zařízení pro zpracování dat) před nedbalostním poškozovacím jednáním, pokud je těmito zásahy způsobena značná škoda.¹⁵

K pojmu hrubé nedbalosti viz výše.

5.11 Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby (§ 240 odst. 1 trestního zákoníku)

Tento trestný čin spáchá ten, kdo

- ve větším rozsahu (jde nejméně o 50 000 Kč) zkrátí daň, clo, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na úrazové pojištění, pojistné na zdravotní pojištění, poplatek nebo jinou podobnou povinnou platbu anebo vyláká výhodu na některé z těchto povinných plateb.

Tímto trestným činem je chráněn zájem státu na správném vyměření daně, cla, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistného na úrazové pojištění, pojistného na zdravotní pojištění, poplatku nebo jiné podobné povinné platby a na příjmech z těchto povinných plateb, z kterých je financována činnost státu, krajů a obcí a jiné činnosti vykonávané ve veřejném zájmu, zejména léčebná péče a sociální zabezpečení.

Zkrácení je jakékoli jednání pachatele, v důsledku něhož je mu jako poplatníkovi (povinné osobě) v rozporu se zákonem vyměřena nižší daň (případně clo, pojistné na sociální zabezpečení atd.), než jaká měla být vyměřena a zaplacená, nebo k vyměření této povinné platby vůbec nedojde. Ke zkrácení daně (poplatku, cla, pojistného, jiné povinné platby) může dojít jen do doby, než byla tato povinná platba ve stanovené výši zaplacená. **Vylákání výhody** na některé povinné platbě pak lze obecně definovat jako předstírání okolností, na základě níž vzniká povinnost státu (resp. jiného příjemce povinné platby) poskytnout plnění subjektu, který podle zákona ve skutečnosti nemá nárok na takové plnění nebo jenž vůbec není plátcem či poplatníkem takové povinné platby (např. daně z přidané hodnoty), ve vztahu k níž je výhoda (poskytované plnění) poskytována (např. nadměrný odpočet).¹⁶

¹⁴ Tamtéž, komentář k § 231 [Opatření a přechovávání přístupového zařízení a hesla k počítačovému systému a jiných takových dat].

¹⁵ Tamtéž, komentář k § 232 [Poškození záznamu v počítačovém systému a na nosiči informací a zásah do vybavení počítače z nedbalosti].

¹⁶ Tamtéž, komentář k § 240 [Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby].

5.12 Neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby (§ 241 trestního zákoníku)

Tento trestný čin pak spáchá ten, kdo

- ve větším rozsahu (jde nejméně o 50 000 Kč) nesplní jako zaměstnavatel nebo plátce svoji zákonnou povinnost odvést za zaměstnance nebo jinou osobu daň, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistné na zdravotní pojištění.

Chrání se zde zájem státu na řádném odvádění určitých povinných plateb.

Na rozdíl od předchozího trestného činu dopadá tento trestný čin na případy, kdy zaměstnavatel nebo plátce neskryvá svou povinnost odvést uvedené sražené platby za zaměstnance či jiné osoby nebo v jejich prospěch ani jejich výši, ale z nejrůznějších důvodů tuto povinnost úmyslně nesplní. Pachatelem tedy může být pouze zaměstnavatel či plátce (fyzická nebo právnická osoba). U pachatele-fyzické osoby, pokud je zaměstnavatelem nebo plátcem právnická osoba, bude trestně odpovědnou fyzická osoba, která jednala jménem právnické osoby. Může to být statutární orgán, člen kolektivního statutárního orgánu, ale též jiná fyzická osoba (např. vedoucí zaměstnanec), jestliže je důsledkem jejího rozhodnutí neodvedení sražených plateb.¹⁷

Trestní zákoník však v § 242 obsahuje k tomuto trestnému činu **zvláštní ustanovení o účinné lítosti**, když trestní odpovědnost za tento trestný čin zaniká, jestliže pachatel svou povinnost dodatečně splnil dříve, než soud prvního stupně počal vyhlašovat rozsudek.

5.13 Zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění (§ 254 odst. 1 a 2 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten,

- kdo:
 - nevede účetní knihy, zápisy nebo jiné doklady sloužící k přehledu o stavu hospodaření a majetku nebo k jejich kontrole, ač je k tomu podle zákona povinen,
 - v takových účetních knihách, zápisech nebo jiných dokladech uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje, nebo
 - kdo takové účetní knihy, zápisy nebo jiné doklady změní, zničí, poškodí, učiní neupotřebitelnými nebo zatají,

a ohrozí tak majetková práva jiného nebo včasné a řádné vyměření daně
- kdo:
 - uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje v podkladech sloužících pro zápis do obchodního rejstříku, nadačního rejstříku, rejstříku obecně prospěšných společností nebo rejstříku společenství vlastníků jednotek anebo v takových podkladech zamlčí podstatné skutečnosti,
 - v podkladech sloužících pro vypracování znaleckého posudku, který se přikládá k návrhu na zápis do obchodního rejstříku, nadačního rejstříku, rejstříku obecně prospěšných společností nebo rejstříku společenství vlastníků jednotek uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo v takových podkladech zamlčí podstatné údaje, nebo
 - kdo jiného ohrozí nebo omezí na právech tím, že bez zbytečného odkladu nepodá návrh na zápis zákonem stanoveného údaje do obchodního rejstříku, nadačního rejstříku, rejstříku obecně prospěšných společností nebo rejstříku společenství vlastníků jednotek nebo neuloží listinu do sbírky listin, ač je k tomu podle zákona nebo smlouvy povinen.

První skutková podstata tohoto trestného činu (§ 254 odst. 1 trestního zákoníku) chrání zájem na řádném vedení a uchování účetnictví a dalších dokladů sloužících k přehledu o stavu hospodaření a majetku nebo k jejich kontrole. Trestně sankcionuje povinnost vést a uchovávat nezakreslené účetní doklady, popř. další doklady sloužící k přehledu o stavu hospodaření a majetku a v tomto směru se odvíjí především od zvláštního zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, a navazujících nebo souvisejících právních předpisů.

Druhá skutková podstata tohoto trestného činu (§ 254 odst. 2 trestního zákoníku) se pak vztahuje k jednotlivým rejstříkům právnických osob (např. k obchodnímu rejstříku) a trestně sankcionuje osoby

¹⁷ Tamtéž, komentář k § 241 [Neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby].

odpovědné za pravdivost údajů v podkladech sloužících pro zápis do některého takového rejstříku, včetně zfalšování či jiného ovlivnění podkladů sloužících pro vypracování znaleckého posudku, jenž se přikládá k návrhu na takový zápis, nebo osoby, které jiného ohrozí nebo omezí na právech tím, že ač jim to ukládá zákon, včas nepodají návrh na zápis stanoveného údaje nebo neuloží určenou listinu do sbírky listin, která je součástí obchodního rejstříku.¹⁸

5.14 Zneužití informace a postavení v obchodním styku (§ 255 odst. 2 a § 255a trestního zákoníku)

Těchto trestných činů se dopustí ten, kdo

- neoprávněně užije informaci dosud nikoli veřejně přístupnou, kterou získal při výkonu svého zaměstnání, povolání, postavení, funkce nebo jinak a jejíž zveřejnění je způsobilé podstatně ovlivnit rozhodování v obchodním styku, tím, že skuteční nebo dá podnět k uskutečnění smlouvy nebo operace v obchodním systému nebo na organizovaném trhu se zbožím, a způsobí tím větší škodu nebo jiný závažný následek nebo tím opatří sobě nebo jinému větší prospěch, bude potrestán odnětím svobody až na čtyři léta nebo zákazem činnosti.
- jako podnikatel, společník, člen orgánu, zaměstnanec nebo účastník na podnikání dvou nebo více podnikatelů se stejným nebo podobným předmětem činnosti v úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch uzavře nebo dá popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho nebo více podnikatelů nebo jejich podniků.

Zde se trestně postihuje zneužívání postavení u dvou nebo více podnikatelů, bez ohledu na to, zda jde o podnikatele fyzickou osobu nebo podnikatele právnickou osobu, a to zejména v oblasti konkurence v obchodní činnosti, čímž je poskytována ochrana zájmu na zajištění rovnosti podnikajících subjektů na trhu.¹⁹

5.15 Poškození finančních zájmů Evropské unie (§ 260 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- vyhotoví, použije nebo předloží nepravdivé, nesprávné nebo neúplné doklady nebo v takových dokladech uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslující údaje vztahující se k příjmům nebo výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem anebo takové doklady nebo údaje zatají, a tím umožní nesprávné použití nebo zadržování finančních prostředků z některého takového rozpočtu nebo zmenšení zdrojů některého takového rozpočtu
- nebo ten, kdo
- neoprávněně zkrátí nebo použije finanční prostředky, které tvoří příjmy nebo výdaje souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem.

Tímto trestným činem se chrání finanční zájmy Evropské unie. Zásadní je, že zde neexistuje žádná limitace škody, která by měla být jednáním způsobena, jako je tomu např. u trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku, jehož obligatorním znakem je způsobení škody nikoli nepatrné (5000,- Kč a více).

Finančními zájmy se rozumí výdaje a příjmy pocházející z generálního a dalších rozpočtů Evropské unie, jakož i výdaje a příjmy spravované přímo nebo na základě pravomoci delegované Evropskou unií nebo jejími orgány.

Riziko spáchání tohoto v praxi velmi aktuálního trestného činu spočívá zejména v případě, že jakákoliv investice je spolufinancována z fondů EU.

¹⁸ Tamtéž, komentář k § 254 [Zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění].

¹⁹ Tamtéž, komentář k § 255 [Zneužití informace a postavení v obchodním styku].

5.16 Porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi (§ 270 odst. 1 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- neoprávněně zasáhne nikoli nepatrně do zákonem chráněných práv k autorskému dílu, uměleckému výkonu, zvukovému či zvukově obrazovému záznamu, rozhlasovému nebo televiznímu vysílání nebo databázi.

Tímto trestným činem se chrání především vědecká a literární, hudební, výtvarná, audiovizuální a jiná umělecká tvůrčí činnost a požitky z ní plynoucí, ale i práva výrobců zvukového záznamu a zvukově obrazového záznamu, dále práva rozhlasového a televizního vysílatele a práva pořizovatele databáze.

Jedná se o trestný čin s tzv. blanketní dispozicí, kterou se odkazuje na zákon upravující právo autorské, práva související s právem autorským a práva k databázi.

6 DALŠÍ VYBRANÉ TRESTNÉ ČINY

6.1 Neposkytnutí pomoci (§ 150 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- osobě, která je v nebezpečí smrti nebo jeví známky vážné poruchy zdraví nebo jiného vážného onemocnění, neposkytne potřebnou pomoc, ač tak může učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného.
- Dle odstavce druhého je pak postižen ten, kdo osobě, která je v nebezpečí smrti nebo jeví známky vážné poruchy zdraví nebo vážného onemocnění, neposkytne potřebnou pomoc, ač je podle povahy svého zaměstnání povinen takovou pomoc poskytnout.

Objektem tohoto trestného činu je život a zdraví lidí. Jde zde přitom o dvě samostatné základní skutkové podstaty s tím, že v prvním případě jde o povinnost poskytnout pomoc, kterou má každý a v druhém pak o povinnost vyplývající z povahy zaměstnání. V obou případech se lze však tohoto trestného činu dopustit pouze opomenutím. Pachatel zde odpovídá pouze za neposkytnutí pomoci, a nikoli za vzniklou poruchu (újmou na zdraví nebo smrt), která nastala v důsledku neposkytnutí pomoci.

Z pohledu družstva je relevantní především první varianta. Důležité je, že nezáleží na původu nebezpečí smrti nebo vážné poruchy na zdraví nebo jiného vážného onemocnění, které ohrožené osobě hrozí. Povinnost poskytnout pomoc je proto dána i v případě, že si poškozený toto nebezpečí přivodil sám. Nezáleží dokonce ani na tom, že poškozený potřebnou pomoc odmítá.

Potřebnou pomocí se rozumí taková pomoc, která je zapotřebí k odvrácení nebo snížení nebezpečí smrti ohroženého, případně pomoc, která je zapotřebí poskytnout ohrožené osobě jevící známky vážné poruchy zdraví nebo jiného vážného onemocnění, pomoc potřebná k zabránění vzniku další újmy na zdraví, pomoc potřebná k ošetření zranění nebo jiné vážné poruchy zdraví apod.²⁰

6.2 Vydírání (§ 175 odst. 1 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- jiného násilím, pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl.

Objektem tohoto trestného činu je zde svobodné rozhodování člověka v nejširším slova smyslu.

Pohrůzka jiné těžké újmy může spočívat v hrozbě způsobení závažné majetkové újmy, vážné újmy na právech, na cti či dobré pověsti, může směřovat k rozvratu manželství nebo rodinného života apod.; musí se však jako těžká újma objektivně jevit a napadený ji jako těžkou újmu musí také objektivně pociťovat. Za této podmínky to může být i hrozba újmou na majetku, která není násilím na věci, ale např. zhoršením výdělečných možností poškozeného. Jinou těžkou újmou může být i **zahájení trestního stíhání v důsledku**

²⁰ Tamtéž, komentář k § 150 TZ [Neposkytnutí pomoci].

oznámení trestného činu, jímž pachatel poškozenému hrozí, a nutí ho tak něco konat, opominout nebo trpět. Je přitom nerozhodné, zda se poškozený trestné činnosti, jejímž oznámením se hrozí, dopustil či nikoli.²¹

6.3 Neoprávněné nakládání s osobními údaji (§ 180 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- byť i z nedbalosti, neoprávněně zveřejní, sdělí, zpřístupní, jinak zpracovává nebo si přisvojí osobní údaje, které byly o jiném shromážděny v souvislosti s výkonem veřejné moci a způsobí tím vážnou újmu na právech nebo oprávněných zájmech osoby, jíž se osobní údaje týkají
- Dle odstavce druhého je pak postižen ten, kdo byť i z nedbalosti, poruší státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti tím, že neoprávněně zveřejní, sdělí nebo zpřístupní třetí osobě osobní údaje získané v souvislosti s výkonem svého povolání, zaměstnání nebo funkce a způsobí tím vážnou újmu na právech nebo oprávněných zájmech osoby, jíž se osobní údaje týkají.

Objektem je zde právo na ochranu před neoprávněným zveřejňováním osobních údajů a jejich zneužíváním, jakož i ochrana dalších práv a oprávněných zájmů, které zveřejněním osobních údajů mohou být poškozeny.

Jsou zde dvě samostatné základní skutkové podstaty. První z nich chrání každého před neoprávněným zveřejněním, sdělením, zpřístupněním, jiným zpracováváním nebo přisvojením si osobních údajů shromážděných o jiném v souvislosti s výkonem veřejné moci. Druhá pak sankcionuje neoprávněné zveřejnění, sdělení nebo zpřístupnění třetí osobě osobních údajů získaných v souvislosti s výkonem povolání, zaměstnání nebo funkce pachatele, jestliže tím pachatel poruší státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti.

Osobním údajem²² je jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. **Citlivým údajem** je pak osobní údaj vypovídající o národnostním, rasovém nebo etnickém původu, politických postojích, členství v odborových organizacích, náboženství a filozofickém přesvědčení, odsouzení za trestný čin, zdravotním stavu a sexuálním životě subjektu údajů a genetický údaj subjektu údajů; citlivým údajem je také biometrický údaj, který umožňuje přímou identifikaci nebo autentizaci subjektu údajů.²³

Tento trestný čin může být spáchán úmyslně i z nedbalosti.

6.4 Porušení tajemství dopravovaných zpráv (§ 182 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- úmyslně poruší tajemství
 - a) uzavřeného listu nebo jiné písemnosti při poskytování poštovní služby nebo přepravované jinou dopravní službou nebo dopravním zařízením,
 - b) datové, textové, hlasové, zvukové či obrazové zprávy posílané prostřednictvím sítě elektronických komunikací a přiřaditelné k identifikovanému účastníku nebo uživateli, který zprávu přijímá, nebo
 - c) neveřejného přenosu počítačových dat do počítačového systému, z něj nebo v jeho rámci, včetně elektromagnetického vyzářování z počítačového systému, přenášejícího taková počítačová data.
- Dle odstavce druhého je pak postižen ten, kdo v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch

²¹ Tamtéž, komentář k § 175 [Vydírání].

²² Dle nařízení č. 2016/679 se osobním údajem rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby

²³ Tamtéž, komentář k § 180 [Neoprávněné nakládání s osobními údaji].

- a) prozradí tajemství, o němž se dozvěděl z písemnosti, telegramu, telefonního hovoru nebo přenosu prostřednictvím sítě elektronických komunikací, který nebyl určen jemu, nebo
b) takového tajemství využije.

Chráněno je zde tajemství dopravovaných zpráv.

Také u tohoto trestného činu jsou dvě samostatné skutkové podstaty, přičemž první chrání proti úmyslnému porušení tajemství zpráv uvedených výše pod první odrážkou pod písmeny a) až c). **Porušením tajemství** se rozumí jakékoli neoprávněné narušení přepravované písemnosti, posílané zprávy nebo neveřejného přenosu počítačových dat se snahou zjistit jejich obsah, aniž by tento obsah musel být někomu dalšímu sdělen. Tajemstvím je zde přitom chráněn obsah písemnosti, zprávy nebo neveřejného přenosu počítačových dat bez ohledu na jejich hodnotu pro adresáta, odesílatele či pachatele.

Druhá skutková podstata pak postihuje prozrazení nebo využití tajemství pachatelem, o němž se dozvěděl z písemnosti, telegramu, telefonního hovoru nebo přenosu prostřednictvím sítě elektronických komunikací, který nebyl určen jemu. **Prozrazením tajemství** se přitom rozumí sdělení (písemné nebo ústní) obsahu písemnosti nebo zprávy jiné osobě než té, které byly určeny. **Tajemství** zase **využije** ten, kdo uplatní jakýmkoli způsobem jeho znalost a přitom směřuje ke způsobení škody jinému nebo k opatření neoprávněného prospěchu sobě či jinému.

Pro úplnost se jen uvádí, že trestní zákoník v § 182 odst. 5 obsahuje ještě zvláštní skutkovou podstatu, dle které se trestného činu porušení tajemství dopravovaných zpráv dopustí zaměstnanec provozovatele poštovních služeb, telekomunikační služby nebo počítačového systému anebo kdokoli jiný vykonávající komunikační činnosti, který

- a) spáchá čin uvedený pod výše uvedenými dvěma odrážkami,
b) jinému úmyslně umožní spáchat takový čin, nebo
c) pozmění nebo potlačí písemnost obsaženou v poštovní zásilce nebo dopravovanou dopravním zařízením anebo zprávu podanou neveřejným přenosem počítačových dat, telefonicky, telegraficky nebo jiným podobným způsobem.²⁴

6.5 Obecné ohrožení (§ 272 odst. 1 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- úmyslně způsobí obecné nebezpečí tím, že vydá lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví nebo cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu (tj. nejméně ve výši 5.000.000,- Kč) tím, že zapříčiní požár nebo povodeň nebo škodlivý účinek výbušnin, plynu, elektřiny nebo jiných podobně nebezpečných látek nebo sil nebo se dopustí jiného podobného nebezpečného jednání, nebo
- kdo takové obecné nebezpečí zvýší anebo ztíží jeho odvrácení nebo zmírnění.

Chráněny jsou zde zájem na ochraně života nebo zdraví lidí anebo zájem na ochraně cizího majetku.

Obecné nebezpečí je takový stav, při němž nastává větší či menší pravděpodobnost vzniku vážné poruchy, která pro svou povahu, rozsah a intenzitu znamená nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví více osob nebo nebezpečí škody velkého rozsahu na cizím majetku. Obecné nebezpečí nastane tehdy, vznikne-li situace, která svou povahou, rozsahem a intenzitou ohrožení se rovná nebezpečí požáru, povodně, výbuchu apod., tedy hrozí-li lidem bezprostřední nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví anebo škody velkého rozsahu na cizím majetku. Obecné nebezpečí vzniká, když nebezpečí v zákoně uvedené povahy a intenzity hrozí bezprostředně, což znamená výrazné přiblížení se k poruše.²⁵

6.6 Obecné ohrožení z nedbalosti (§ 273 odst. 1 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu dopustí ten, kdo

- z nedbalosti způsobí obecné nebezpečí tím, že vydá lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví nebo cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu tím, že zapříčiní požár nebo povodeň nebo škodlivý účinek výbušnin, plynu, elektřiny nebo jiných podobně nebezpečných látek nebo sil nebo se dopustí jiného podobného nebezpečného jednání, nebo

²⁴ Tamtéž, komentář k § 182 [Porušení tajemství dopravovaných zpráv].

²⁵ Tamtéž, komentář k § 272 [Obecné ohrožení].

- kdo z nedbalosti takové obecné nebezpečí zvýší nebo ztíží jeho odvrácení nebo zmírnění.

Oproti předchozímu trestnému činu (§ 272 trestního zákoníku), jde o nedbalostní trestný čin, a proto se z hlediska subjektivní stránky vyžaduje nedbalost.

6.7 Poškození a ohrožení životního prostředí (§ 293 odst. 1 trestního zákoníku)

Trestný čin spáchá ten, kdo

- v rozporu s jiným právním předpisem úmyslně poškodí nebo ohrozí půdu, vodu, ovzduší nebo jinou složku životního prostředí, a to ve větším rozsahu nebo na větším území, nebo takovým způsobem, že tím může způsobit těžkou újmu na zdraví nebo smrt nebo je-li k odstranění následků takového jednání třeba vynaložit náklady ve značném rozsahu,

nebo ten, kdo

- úmyslně takové poškození nebo ohrožení složky životního prostředí zvýší nebo ztíží jeho odvrácení nebo zmírnění.

Zájmem je ochrana životního prostředí jako základního životního prostoru člověka, živočichů i jiných organismů. Je zde chráněno životní prostředí obecně.

Podle § 2 zákona č. 17/1992 Sb. o životním prostředí, se za **životní prostředí** považuje vše, co vytváří přirozené podmínky existence organismů včetně člověka a je předpokladem jejich dalšího vývoje s tím, že za základní složky životního prostředí se považují ovzduší, voda, horniny, půda, organismy, ekosystémy a energie (demonstrativní výčet).

Trestněprávní jednání pachatele bude takové jednání, které je **v rozporu s jiným právním předpisem**, tedy kterým pachatel poruší určité ustanovení některé z jiných právních norem. Mezi příklady lze uvést:

- zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí,
- zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny,
- zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu,
- zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů,
- zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů
- zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů,
- zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti atd.

K naplnění skutkové podstaty dle aliny první tohoto trestného činu je třeba, aby k negativnímu zásahu do jednotlivých složek životního prostředí v důsledku porušení příslušného právního předpisu došlo alternativně (i) **ve větším rozsahu**, (ii) **na větším území** nebo (iii) takovým způsobem, že

- tím pachatel může vyvolat **těžkou újmu na zdraví nebo smrt**, nebo
- k odstranění následků jednání pachatele je třeba vynaložit **náklady ve značném rozsahu**.

Pojem větší rozsah není nikde přímo definován, tedy půjde o individuální posouzení v každém jednotlivém případě. Dle odborné literatury lze na větší rozsah usuzovat především: „*podle množství látky znečišťující dotčenou složku životního prostředí, podle škodlivosti této látky, podle množství způsobeného úbytku živočichů a/nebo rostlin negativně postižených jednáním pachatele a jejich druhu, podle doby nutné k regeneraci zasažené složky životního prostředí, resp. podle toho, zda je vůbec možný návrat do původního stavu, podle významu a stupně ochrany lokality, v níž došlo k poškození nebo ohrožení složky životního prostředí, podle počtu těchto složek, které byly zasaženy, atd.*“²⁶

Pojem **větší území** je již jasně vymezen v § 296 odst. 1 trestního zákoníku. Jde o

- území o rozloze nejméně 3 ha,
- v případě povrchových vod ve vodních útvarech, s výjimkou vodních toků, nejméně 1 ha vodní plochy,

²⁶ Tamtéž, komentář k § 293 [Poškození a ohrožení životního prostředí].

- u vodního toku nejméně 2 km jeho délky.

Jednotlivá zasažená území a délky vodního toku se přitom sčítají.

Pachatelem trestného činu může být fyzická osoba, stejně tak osoba právnická.

6.8 Poškození a ohrožení životního prostředí z nedbalosti (§ 294 odst. 1 trestního zákoníku)

Trestného činu se dopustí ten, kdo

- v rozporu s jiným právním předpisem z hrubé nedbalosti poškodí nebo ohrozí půdu, vodu, ovzduší nebo jinou složku životního prostředí, a to ve větším rozsahu nebo na větším území, nebo takovým způsobem, že tím může způsobit těžkou újmu na zdraví nebo smrt anebo je-li k odstranění následků takového jednání třeba vynaložit náklady ve značném rozsahu,

nebo ten, kdo

- z hrubé nedbalosti takové poškození nebo ohrožení složky životního prostředí zvýší nebo ztíží jeho odvrácení nebo zmírnění.

Jediným rozdílem oproti Poškození a ohrožení životního prostředí (§ 293 odst. 1 trestního zákoníku) je v zásadě jen **subjektivní stránka**, která předpokládá tzv. hrubou nedbalost.

Podle zákonné definice je trestný čin spáchán z **hrubé nedbalosti**, jestliže přístup pachatele k požadavku náležité opatrnosti svědčí o zřejmé bezohlednosti pachatele k zájmům chráněným trestním zákonem. Nejde přitom o žádnou další, zvláštní formu nedbalosti. Hrubá nedbalost ale předpokládá tzv. vyšší intenzitu.

6.9 Neoprávněné nakládání s odpady (§ 298 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku).

Trestný čin spáchá ten,

- kdo byť i z nedbalosti, poruší jiný právní předpis upravující nakládání s odpady tím, že přepraví odpad přes hranice státu bez oznámení nebo souhlasu příslušného orgánu veřejné moci, anebo v takovém oznámení nebo žádosti o souhlas nebo v připojených podkladech uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí.
- Dle odstavce druhého je pak postižen ten, kdo, byť i z nedbalosti, v rozporu s jiným právním předpisem ukládá odpady nebo je odkládá, přepravuje nebo jinak s nimi nakládá, a tím způsobí poškození nebo ohrožení životního prostředí, k jehož odstranění je třeba vynaložit náklady ve značném rozsahu.

Zájmem je ochrana životního prostředí před protiprávním nakládáním s odpady, které ohrožuje nebo poškozuje životní prostředí.

Skutkové podstaty trestného činu podmiňují trestní odpovědnost porušením jiných právních předpisů, než je trestní zákoník.

Samotný pojem **odpad** je upraven v zákonu č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů (dále jen zákon o odpadech), který jej definuje jako každou movitou věc, které se osoba zbavuje nebo má úmysl nebo povinnost se jí zbavit.

Jak je uvedeno výše, k trestnosti jednání je potřeba, aby k uskutečnění přepravy odpadu přes hranice státu došlo bez oznámení nebo souhlasu příslušného orgánu veřejné moci. Tímto orgánem bude nejčastěji Ministerstvo životního prostředí České republiky, popřípadě celní úřady stanovené Ministerstvem financí České republiky.

Dále nutno uvést, že **hrubě zkreslenými údaji** v oznámení, žádosti nebo připojených podkladech budou takové údaje, které mylně nebo neúplně informují o podstatných okolnostech sloužících k udělení souhlasu s vývozem, dovozem nebo tranzitem odpadů. **Nepravdivé** jsou takové údaje, u kterých obsah vůbec neodpovídá skutečnému stavu věci. **Zamlčení** podstatných údajů spočívá v tom, že pachatel záměrně neuvede takové údaje, jejichž znalost je pro rozhodnutí příslušného orgánu veřejné moci nezbytná, a pokud by je znal, vůbec by nevydal souhlas s vývozem, dovozem nebo tranzitem odpadu.

Co se druhé skutkové podstaty předmětného trestného činu týká, zde je trestné kromě ukládání, odkládání odpadu či jeho přepravy, také tzv. jiné nakládání. Tímto se podle zákona o odpadech rozumí shromažďování, sběr, výkup, přeprava, doprava, skladování, úprava, využití a odstranění odpadů. Nutno ale podotknout, že tento výčet nemusí být z hlediska trestního práva konečný.

Z hlediska **subjektivní stránky** postačí jednání nedbalostní.²⁷

6.10 Vyhržování s cílem působit na orgán veřejné moci (§ 324 odst. 1 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- jinému vyhrožuje usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením značné škody (tj. ve výši nejméně 500.000,- Kč)
 - v úmyslu působit na výkon pravomoci orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu nebo jiného orgánu veřejné moci, nebo
 - pro výkon pravomoci takového orgánu.

Chráněn je zde zájem na řádném výkonu pravomoci orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu a jiných orgánů veřejné moci.

Vyhrožování je psychické působení na vůli člověka. Výhrůžka může být adresována nejen státnímu orgánu a jeho členům jako celku, ale i jeho jednotlivému pracovníku nebo i jiné osobě, ale musí být prostředkem působení na výkon pravomoci orgánu veřejné moci, nebo pachatel musí jednat pro výkon pravomoci takového orgánu, tedy v pohnutce postihnout státní orgán proto, že svoji pravomoc vykonal. V druhém případě se tedy jedná o odplatu za vykonání pravomoci. Pachatel musí vyhrožovat některou újmou v tomto ustanovení výslovně uvedenou.²⁸

Pravomoc spočívá v oprávnění orgánu vykonávat veřejnou moc, přičemž veřejnou mocí se rozumí taková moc, která autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech jiných osob (subjektů), ať již přímo nebo zprostředkovaně. Subjekt, o jehož právech nebo povinnostech je rozhodováno, není v rovnoprávném postavení s rozhodujícím orgánem a obsah rozhodnutí tohoto orgánu nezávisí na vůli takového subjektu. **Výkonem pravomoci** je proto třeba rozumět zejména rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob. Je v něm vždy obsažen prvek moci a prvek rozhodování. Výkonem pravomoci je jak řešení konkrétního individuálního případu, tak vydávání obecně závazných právních aktů.²⁹

6.11 Vyhržování s cílem působit na úřední osobu (326 odst. 1 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu dopustí ten, kdo

- jinému vyhrožuje usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením značné škody (tj. ve výši nejméně 500.000,- Kč)
 - v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby, nebo
 - pro výkon pravomoci úřední osoby

Chrání se zde zájem na ochraně nerušeného výkonu pravomoci úřední osoby při plnění úkolů státu nebo společnosti. Oproti předchozímu trestnému činu (§ 324 trestního zákoníku), je zde předmětem ochrany jednotlivec, nositel pravomoci úřední osoby.³⁰

K pojmům úřední osoby, výkonu pravomoci či vyhrožování viz výklad k výše uvedeným trestným činům.

6.12 Křivé obvinění (§ 345 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- jiného lživě obviní z trestného činu

²⁷ Tamtéž, komentář k § 298 [Neoprávněné nakládání s odpady].

²⁸ Tamtéž, komentář k § 324 [Vyhržování s cílem působit na orgán veřejné moci].

²⁹ Tamtéž, komentář k § 323 [Násilí proti orgánu veřejné moci].

³⁰ Tamtéž, komentář k § 326 [Vyhržování s cílem působit na úřední osobu].

nebo ten, kdo

- jiného lživě obviní z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání.

V případě první odračky je chráněn zájem na ochraně každé osoby před lživými útoky na její práva, svobodu a čest, pokud jde o obvinění z trestného činu. Skutkovou podstatou obsaženou v druhé odražce je pak chráněn zájem na ochraně řádné činnosti státních orgánů a zájem na ochraně občanů před lživými útoky na jejich práva, svobodu a čest, pokud jde o obvinění z trestného činu směřujícího k trestnímu stíhání obviněného.³¹

6.13 Křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek (§ 346 odst. 2 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- jako svědek nebo znalec před soudem nebo před mezinárodním soudním orgánem, před notářem jako soudním komisařem, státním zástupcem nebo před policejním orgánem, který koná přípravné řízení podle trestního řádu, anebo před vyšetřovací komisí Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
 - uvede nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí nebo pro zjištění vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, nebo
 - takovou okolnost zamlčí.

Tímto trestným činem je chráněn zájem na správném zjištění skutkového stavu jako základu zákonného rozhodnutí v řízení o dědictví, v řízení před soudy včetně mezinárodních soudních orgánů, státních zástupců nebo policejních orgánů, pokud konají přípravné řízení podle trestního řádu, a obdobný zájem na správných zjištěních vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny.³²

6.14 Nepřekažení trestného činu (§ 367 odst. 1 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- se hodnověrným způsobem dozví, že jiný připravuje nebo páchá některý z taxativně vyjmenovaných trestných činů (např. trestný čin vraždy podle § 140 trestního zákoníku) a spáchání nebo dokončení takového trestného činu nepřekazí.

Chráněn je zde zájem společnosti zabránit páchání nejzávažnějších trestných činů a jejich následkům.

Kdo spáchá tento čin, není však trestný, nemohl-li trestný čin překazit bez značných nesnází nebo aniž by sebe nebo osobu blízkou uvedl v nebezpečí smrti, ublížení na zdraví, jiné závažné újmy nebo trestního stíhání. Uvedení osoby blízké v nebezpečí trestního stíhání však nezbavuje pachatele trestní odpovědnosti, týká-li se nepřekažení některého z vyjmenovaných trestných činů (např. trestného činu vlastizrady dle § 309 trestního zákoníku). Důležité je, že překazit trestný čin lze i jeho včasným oznámením státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu.

6.15 Neoznámení trestného činu (§ 368 odst. 1 trestního zákoníku)

Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo

- se hodnověrným způsobem dozví, že jiný spáchal některý z taxativně vyjmenovaných trestných činů (např. trestný čin vraždy podle § 140 trestního zákoníku) a takový trestný čin neoznámí bez odkladu státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu nebo místo toho, jde-li o vojáka, nadřízenému.

Chráněn je zde zájem společnosti na boji s nejzávažnější kriminalitou odhalováním a postihem nejzávažnějších trestných činů a jejich pachatelů.

Kdo spáchá tento čin, není trestný, nemohl-li oznámení učinit, aniž by sebe nebo osobu blízkou uvedl v nebezpečí smrti, ublížení na zdraví, jiné závažné újmy nebo trestního stíhání.

6.16 Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže (§ 248 trestního zákoníku)

Specificky se upozorňuje na trestný čin Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 trestního zákoníku, kterým se chrání zájem na dodržování pravidel hospodářské soutěže v podmínkách

³¹ Tamtéž, komentář k § 345 [Křivě obvinění].

³² Tamtéž, komentář k § 346 [Křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek].

tržního hospodářství, a tedy na svobodném rozvoji hospodářské soutěže v rámci závazných pravidel hospodářského styku. Hospodářskou soutěž lze přitom definovat jako: „*soupeření dvou nebo více hospodářských subjektů na téže straně tržních vztahů o dosažení hospodářského výsledku na daném segmentu trhu, a to takové soupeření, které vzájemně ovlivňuje hospodářskou činnost těchto subjektů a vytváří na straně druhých potenciálních účastníků tržních vztahů objektivní možnost volby mezi různými soutěžními nabídkami či poptávkami.*“³³

Z pohledu CCP je tento trestný čin specifický v tom, že obsahuje dohromady celkem 4 základní skutkové podstaty, přičemž pouze 1 z nich může být přičitatelná právnické osobě. Tuto (přičitatelnou) skutkovou podstatu naplní ten, kdo

- poruší jiný právní předpis o nekalé soutěži tím, že se při účasti v hospodářské soutěži dopustí
 - a) klamavé reklamy,
 - b) klamavého označování zboží a služeb,
 - c) vyvolávání nebezpečí záměny,
 - d) parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele,
 - e) podplácení,
 - f) zlehčování,
 - g) srovnávací reklamy,
 - h) porušování obchodního tajemství, nebo
 - i) ohrožování zdraví spotřebitelů a životního prostředí,

a způsobí tím ve větším rozsahu újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům nebo opatří tím sobě nebo jinému ve větším rozsahu neoprávněné výhody.

Právním předpisem o nekalé soutěži se v současnosti rozumí zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (§ 2976 násl.).

Újmou jiných soutěžitelů nebo spotřebitelů je jakákoli újma, která může mít majetkový i nemajetkový charakter. Pokud jde o větší rozsah, lze ho pro újmu materiální povahy (lze vyčíslit v penězích) dovodit při částce nejméně 50 000 Kč. Pokud půjde o újmu imateriální povahy, pak její význam by měl být srovnatelný s větším rozsahem materiální újmy. Větší rozsah může být přitom naplněn částečně materiální újmou a částečně imateriální újmou.

Opatřením neoprávněných výhod se má na mysli takové zvýhodnění hospodářského subjektu, kterému ustanovení o nekalé soutěži mají zabránit (např. výhody získané podplácením osoby, která je členem statutárního nebo jiného orgánu jiného soutěžitele). Pro větší rozsah platí obdobně předchozí odstavce.

Ze zbývajících tří skutkových podstat jsou pak dotčené osoby informovány v zájmu nejvyšší opatrnosti o následující skutkové podstatě, u které bylo vyhodnoceno, že z pohledu družstva je relevantní, a to i přesto, že mu nemůže být přičtena, neboť jejich pachatelem může být pouze osoba fyzická.

Jde o skutkovou podstatu dle § 248 odst. 2 alinea 1, alinea 2, trestního zákoníku, kterou naplní ten, kdo

- v rozporu s jiným právním předpisem na ochranu hospodářské soutěže se svým konkurentem uzavře dohodu o určení ceny, dohodu o rozdělení trhu nebo jinou dohodu narušující hospodářskou soutěž (§ 248 odst. 2 alinea 1 trestního zákoníku)

Jiným právním předpisem na ochranu hospodářské soutěže je zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže. Vedle toho se však uplatní i soutěžní předpisy Evropské unie.

Ke způsobení újmy a opatření výhod ve větším rozsahu viz výklad výše.

³³ Tamtéž, komentář k § 248 [Porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže].